

LIEFDE EN GELUK DOOR KLEINE ZONDEN

(Liebesglück durch kleine Sünden)

Blijspel in drie bedrijven

door

ANDREAS BAUMGARTNER

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIEFDE EN GELUK DOOR KLEINE ZONDEN - LIEBESGLÜCK DURCH KLEINE SÜNDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANDREAS BAUMGARTNER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jacobus Knol - groenteman

Ellie - zijn vrouw

Klaartje - hun dochter

Floris-Jan - hun zoon

Claudia Ringels - bardame

Eusebius Boeijen - politieagent

DECOR:

Een goed, eventueel landelijk ingerichte woonkamer. Links en rechts een deur. Midden achter een open opgang met zicht op de winkelruimte, Ramen, links, rechts of achter.

EERSTE BEDRIJF

KLAARTJE: (*is aan het opruimen en zingt*) Rode bieten... rode lippen... rode wijn...

FLORIS-JAN: (*komt van links, ironisch*) Jij zal niet lang meer zingen, zus.

KLAARTJE: (*draait zich om*) Hoezo niet?

FLORIS-JAN: (*lachend*) Omdat je er al mee bent opgehouden!

KLAARTJE: (*stuurs*) Jij begrijpt er niks van. Ze zeggen altijd: hij, die zingt, is een zanger! Rode bieten zijn het symbool van onze groentezaak, rode lippen zijn het symbool voor mijn vrijgezellenbestaan en van mijn maagdelijkheid, en rode wijn kan nooit kwaad, wanneer je zakelijke of privé-problemen hebt!

FLORIS-JAN: (*dringt aan*) Zeg, jij moet vandaag toch naar de markt. Als je daar pas 's middags aan komt zetten, kun je zaken doen wel vergeten!

KLAARTJE: (*weerbarstig*) Ik ga vandaag niet naar de markt! Ga jij maar heen!

FLORIS-JAN: (*lachend*) Die is goed! Maandenlang loop je tegen mij te kwelen...

KLAARTJE: (*onderbreekt zingend*) Rode bieten, rode lippen...

FLORIS-JAN: (*onderbreekt luid*) Loop je tegen mij te kwelen, dat je op de markt wilt staan, zodat je onder de mensen komt...

KLAARTJE: (*onderbreekt*) Ja. Maar ik bedoel mensen, waaruit ik een vent kan zoeken. Wie kom je op de markt nou tegen? Alleen maar huismannen en van die pantoffelheden, die door hun vrouwen naar markt zijn gestuurd, om een bosje peterselie te halen. En ouwe vrijgezellen, die niet weten, hoe ze dag moeten doorkomen.

FLORIS-JAN: (*lacht*) Dat had ik je direct wel kunnen vertellen, maar jij wilde...

KLAARTJE: (*onderbreekt*) Ik wilde alleen even controleren, of het klopte, wat jij mij vertelde. Maar ik denk er nu anders over. Nu zeg ik: Waarom zou ik buitenshuis rondhangen, als ik het geluk binnenshuis...

FLORIS-JAN: Ga weg! Ken ik jouw nieuwe verovering?

KLAARTJE: Van verovering is momenteel nog geen enkele sprake. Ik ben op dit moment alleen nog maar aan het verkennen, daarna komt het slachtplan en dan de aanval. De verovering is dan nog slechts een fluitje van een cent!

FLORIS-JAN: (*nieuwsgierig*) En wie is de pechvogel?

KLAARTJE: Dat noemen ze nou uithoren! (*wimpelt af*) Zeg, Floris-Jan, wat gebeurt er, wanneer je... laten we zeggen... stopt, terwijl er een stopverbod geldt.

FLORIS-JAN: Met een auto?

KLAARTJE: (*ironisch*) Nee, met de benenwagen, nou goed!

FLORIS-JAN: Dan krijg je een bekeuring!

KLAARTJE: En als je bij rood de kruising oversteekt, wat gebeurt er dan?

FLORIS-JAN: Dat is een ernstiger overtreding, dan het negeren van een stopverbod! (*nieuwsgierig*) Zeg, sta jij mijn theoretische kennis te testen of zo?

KLAARTJE: Ik ben met mijn verkenning bezig! En wat moet ik doen, om gearresteerd te worden?

FLORIS-JAN: Dan moet je dronken achter 't stuur gaan zitten.

KLAARTJE: Brengen ze me dan naar het politiebureau?

FLORIS-JAN: (*knikt*) Dat zit er dik in!

KLAARTJE: (*tevreden*) Goed om te weten.

FLORIS-JAN: (*dringt aan*) Vertel je me eindelijk eens wat je van plan bent?

KLAARTJE: (*op vertrouwelijke toon*) Jou vertel ik het. Maar je moet als mijn enige broer zweren, dat het onder ons blijft!

FLORIS-JAN: Als het anders niet is, dan zweer ik dat. (*heft zijn hand op*)

KLAARTJE: (*vlug*) Ben je die nieuwe wijkagent al tegengekomen?

FLORIS-JAN: (*knikt*) Je bedoelt Boeijen? Natuurlijk! Hij wilde mij op de bon slingeren, toen ik een verkeersbord omver gereden had. Maar gek genoeg stopte hij zijn boekje weer weg, toen hij de naam van onze winkel op de auto zag staan. Hij zei alleen maar, dat ik de volgende keer beter moest uitkijken.

KLAARTJE: (*blij*) Heeft hij dat echt gezegd?

FLORIS-JAN: (*knikt*) Natuurlijk, anders had ik moeten betalen!

KLAARTJE: (*gelaten*) Ik geloof dat de meest grove verkeersovertreding nog niet helpt om gearresteerd te worden!

FLORIS-JAN: (*glurend*) Het lijkt wel of jij een beetje verkikkerd bent op onze nieuwe wijkagent.

KLAARTJE: (*speelt verontwaardigd*) Hoezo: Ik op hem! Hij op mij!

FLORIS-JAN: Kijk eens aan!

KLAARTJE: Anders had hij jou heus wel laten betalen, vanwege dat verkeersbord!

FLORIS-JAN: (*onzeker*) Zou je denken?

KLAARTJE: (*overtuigend*) Dat is toch duidelijk? Hij wil geen bonje met zijn aanstaande schoonfamilie.

FLORIS-JAN: (*wimpelt af*) Hou toch op! Je lijkt wel gek geworden.

KLAARTJE: (*lacht*) Ben ik gek geworden? Terwijl hij jou niet eens een flep geeft!

FLORIS-JAN: (*op vertrouwelijke toon*) Goed. Dit blijft onder ons. Maar nu nog wat: Ik verwacht morgen bezoek!

KLAARTJE: Bezoek? Voor jou? Wie dan?

FLORIS-JAN: Je toekomstige schoonzuster!

KLAARTJE: (*perplex*) Mijn toekomstige... wat?

FLORIS-JAN: Jouw schoonzuster. Claudia Ringels. Van beroep is ze bardame!

KLAARTJE: (*verbaasd*) Bar...

FLORIS-JAN: (*knikt*) Dame... jawel!

KLAARTJE: (*verbaasd*) En die komt hier zomaar naar toe?

FLORIS-JAN: Waarom niet?

KLAARTJE: En wat zullen pa en ma daar van zeggen?

FLORIS-JAN: Dat is nog een probleem. Ze hoeven niet meteen te weten, wat Claudia voor de kost doet!

KLAARTJE: (*ironisch*) Dan ga je ze zeker wijsmaken, dat ze bij het Leger des Heils werkt?

FLORIS-JAN: Dat niet, maar bij een bardame moet er ook brood op de plank komen, net als bij een serveerster of een groenteverkoopster!

KLAARTJE: Dat zeg jij! Maar leg dat maar eens uit aan die ouders van ons! Die denken toch meteen dat zo'n bardame..

FLORIS-JAN: (*onderbreekt*) Met iedereen de koffer induikt! Ik zeg altijd maar, zolang zij achter de bar drankjes staat te mixen, raakt geen kerel haar aan. En na haar werk is er alleen maar sprake van een bioscoopje pikken, zoals je dat doet met een goede vriend. Dat weet jij ook wel!

KLAARTJE: (*knikt*) Ik wel. Maar pa en ma...

FLORIS-JAN: Die komen er vanzelf achter dat iemand die allerlei drankjes mixt tot lekkere cocktails, ook vruchten kan combineren tot mooie fruitmanden. (*wil af*) Zo. En nu ga ik, anders kom ik pas aan op de markt, wanneer de anderen hun kraampjes alweer afbreken. (*draait zich nog een keer om*) Is pa al op pad?

KLAARTJE: Hoe kom je daar bij? Die is nog niet eens op.

FLORIS-JAN: Omdat zijn auto niet in de garage staat. (*terwijl hij rechts afgaat*) Ik zie je straks nog wel. (*vinger op zijn lippen*) En denk eraan, hè!

KLAARTJE: (*knikt*) Altijd! (*voor zich*) Want dan kan ik mij op mijn agent concentreren. (*zingend*) Ik wil niet zomaar een vent, want ik droom van een politieagent...

JACOBUS: (*van links, gepikeerd*) Wat sta jij nou voor raar liedje te zingen? (*spottend*) Ik wil niet zomaar een vent, want ik droom van een politieagent. (*geïrriteerd*) Hoe kun je nou van een politieagent dromen? Dat is in mijn ogen een noodzakelijk kwaad, waar je 's nachts maar beter niet mee in aanraking kan komen!

KLAARTJE: (*vrolijk*) Hé, pa... slechte bui vandaag?

JACOBUS: (*gepikeerd*) Ja! Dat heb je goed gezien! Waar is je moeder?

KLAARTJE: Die is vanmorgen in alle vroegte al naar café Willemse gegaan.

JACOBUS: (*verontwaardigd*) Wat? Zit ze 's morgens vroeg al in het café?

KLAARTJE: (*wimpelt af*) Welnee! Willemse heeft naar haar gevraagd, omdat hij al drie dagen niet hoeft!

JACOBUS: (*naïef*) Wat hoeft hij al drie dagen niet?

KLAARTJE: (*verlegen*) Hij hoeft gewoon niet, wat hij al lang had gemoeten!

JACOBUS: Oh, je bedoelt, dat hij niet kan schij...

KLAARTJE: Pa, toch! Schaam je!

JACOBUS: (*kwaad*) Ik? Waarom? Willemse moet zich schamen!

KLAARTJE: Dat is toch niet iets waar je je voor moet schamen!

JACOBUS: Dat zeg ik toch! Je staat mij toch te vertellen dat ik mij moet schamen!

KLAARTJE: Ja, vanwege je taalgebruik.

JACOBUS: Kun jij het dan beter?

KLAARTJE: (*ongeduldig*) Hè, pa, stel je niet zo aan. Je weet heel goed wat ik bedoel!

JACOBUS: Wat ik bedoel? Ik bedoel, wat heeft je moeder bij Willemse te zoeken als hij niet hoeft!

KLAARTJE: Je weet toch wel dat ma voor alle kwaaltjes een kruidenthee heeft. En die heeft ze naar hem toegebracht.

JACOBUS: (*gepikeerd*) Ja, ja... je moeder vindt al die geneeskrachtige kruiden en drankjes veel belangrijker, dan onze winkel!

KLAARTJE: Laat haar toch haar gang gaan met haar hobby. Per slot van rekening heeft ze er al heel veel mensen mee geholpen. Mevrouw de Jager had altijd last van haar ene knie, maar met de zalfjes van mam...

JACOBUS: (*onderbreekt*) Kreeg ze last van haar andere knie!

KLAARTJE: Dat is helemaal niet waar! Mevrouw van Dam heeft dankzij de kruidenthee van mam nooit meer last van haar maag. Ze kan zo een zoute haring met slagroom opeten.

JACOBUS: (*gepikeerd*) Wat een flauwekul. Wie eet er nou een zoute haring met slagroom?

KLAARTJE: Dat was als voorbeeld bedoeld.

JACOBUS: Even een ander voorbeeld. Ze heeft mij tot dusver nog niet van mijn zere rug kunnen afhelfen.

KLAARTJE: (*spottend*) Zolang jij je niet door haar laat inwrijven...

JACOBUS: Je moeder heeft me al genoeg onder mijn neus gewreven, daar hoeft mijn rug niet nog eens bij.

KLAARTJE: (*wil een ander onderwerp aansnijden*) Zeg pa, waarom

staat je auto niet in de garage?

JACOBUS: (*doet, alsof hij van niets weet*) Hoezo? Staat 'ie niet buiten?

KLAARTJE: Anders vroeg ik het niet.

JACOBUS: (*op vertrouwelijke toon*) Kijk Klaartje, de zaak zit namelijk zo...

KLAARTJE: (*snel*) Staat hij soms bij de automonteur?

JACOBUS: (*verlegen*) Ik weet niet, of hij al bij de automonteur staat.

KLAARTJE: (*stuurs*) Ik word van jou ook niet veel wijzer!

JACOBUS: Wijzer hoef je ook niet te worden, maar... (*stokt*)

KLAARTJE: Maar wat?

JACOBUS: Openstaan.

KLAARTJE: Wij zijn al een hele tijd geopend.

JACOBUS: Dat bedoel ik niet. Je moet openstaan voor datgene, wat ik je nu ga vertellen.

KLAARTJE: (*onzeker*) Vertellen?

JACOBUS: Eigenlijk heb ik iets op te biechten.

KLAARTJE: Als je wilt biechten moet je in de kerk zijn.

JACOBUS: (*ontstemd*) Klets toch geen onzin! Ik, als jouw enige vader, mag toch wel met mijn trotse dochter... Ik bedoel, ik als jouw trotse vader, mag toch mijn enige dochter iets toevertrouwen. Iets wat tussen ons blijft.

KLAARTJE: Dat komt zeker ook weer in het boek?

JACOBUS: In welk boek?

KLAARTJE: In het gesloten boek! Nou, wat zit je dwars, mijn enige en trotse vader?

JACOBUS: (*terneergeslagen*) Mijn auto is weg!

KLAARTJE: (*verbaasd*) Hoezo weg?

JACOBUS: Weg, gestolen!

KLAARTJE: (*verrast*) Jouw auto?

JACOBUS: (*gepiqueerd*) Nee, mijn lunchtrommeltje, nou goed!

KLAARTJE: Maar hoezo is jouw auto gestolen?

JACOBUS: (*vertelt*) Ik ben afgelopen nacht vanuit de stad naar huis gereden...

KLAARTJE: Ja en?

JACOBUS: En toen ik door de Stationsstraat reed...

KLAARTJE: Als je naar ons rijdt, hoef je niet via de Stationsstraat te rijden.

JACOBUS: (*koppig*) Ik ben er wel doorheen gereden!

KLAARTJE: Waarom?

JACOBUS: (*verlegen*) Waarom? Omdat ik op het station de dienstregeling wilde bekijken!

KLAARTJE: (*verbaasd*) De dienstregeling? Waarvoor?

JACOBUS: (*verlegen*) Ik wou gewoon kijken... wanneer er een trein naar Amsterdam gaat... hoe laat die vertrekt!

KLAARTJE: (*verbaasd*) Hoe kwam je daar nou bij?

JACOBUS: Jij zegt toch altijd dat het wel eens leuk zou zijn, om een treinarrangement naar Amsterdam te nemen!

KLAARTJE: Goed. En verder?

JACOBUS: En toen zag ik midden in de nacht... het regende en het was pikkedonker...

KLAARTJE: (*onderbreekt*) Pa, hou toch op! Afgelopen nacht was het volle maan!

JACOBUS: (*verlegen*) Misschien bij jullie wel, maar in de stad regende het.

KLAARTJE: Terwijl het pikkedonker was!

JACOBUS: Dat zeg ik toch? Voor mij zag ik op de stoep een menselijke gedaante die opgewonden naar mij staat te zwaaien!

KLAARTJE: 't Is niet waar!

JACOBUS: Jawel, ze zwaaide en toen ik bleef staan zag ik dat het een jong meisje was.

KLAARTJE: Wat je niet zegt.

JACOBUS: En ik kan zo'n jonge meid toch niet in de stromende regen...

KLAARTJE: ...terwijl het pikkedonker was.

JACOBUS: (*ijverig knikkend*) Precies. Die kon ik toch niet in de regen laten staan, of wel soms?

KLAARTJE: (*knikt*) Nee, dat kon je niet maken.

JACOBUS: Dus, ik laat haar instappen en ik zie dat het meisje niet alleen heel jong is, maar ook nog bloedmooi!

KLAARTJE: Hoe kon je dat zo goed zien? Het was toch pikkedonker?

JACOBUS: Je weet toch wel dat het lichtje aangaat, wanneer je het portier van de auto opendoet! Ze vraagt mij, of ik haar niet even naar de 'Ohio Bar' kan brengen...

KLAARTJE: (*ironisch*) O jee!

JACOBUS: Nee, ik zei Ohio!

KLAARTJE: Daarom zei ik ook 'o jee'. Die bar staat in de wijde omtrek bekend als...

JACOBUS: (*knikt*) Daarom kon ik hem ook direct vinden. Vanwege dat rode licht.

KLAARTJE: (*speelt verbaasd*) 't Is niet waar!

JACOBUS: En uit dankbaarheid heeft die meid mij toen een drankje aangeboden. Ik kan als welopgevoede wereldburger geen nee zeggen en ben toen natuurlijk meegegaan.

KLAARTJE: En verder?

JACOBUS: Verder was er niets. Die meid ging gelijk achter de bar staan

en bond zich een schortje voor en begon in te schenken.

KLAARTJE: Dus ze werkte daar.

JACOBUS: (*knikt*) Dat moet haast wel, want niemand zei er wat van toen ze met de flessen in de weer ging.

KLAARTJE: En verder?

JACOBUS: Verder was er niet veel loos. Ik ga op een barkruk zitten, pak het glas dat ze voor me had neergezet en drink op de gezondheid van de gulle geefster. Na een tijdje kijk ik op de klok en bedenk dat ik nog naar huis moet rijden. Ik zeg 'dag' tegen het meisje en zij zegt 'doei' tegen mij en ik ga.

KLAARTJE: Is dat alles?

JACOBUS: (*moedeloos*) Vergeet het maar! Ik kom naar buiten en zie dat mijn auto weg is. Spoorloos verdwenen.

KLAARTJE: (*snel*) Gestolen!

JACOBUS: Natuurlijk. Ik heb hem tenminste aan niemand uitgeleend.

KLAARTJE: (*snel*) Dat moeten we onmiddellijk aan de politie doorgeven. Aan agent Boeijen.

JACOBUS: (*wimpelt af*) Niet nodig. Dat heb ik al bij het politiebureau in de stad gedaan.

KLAARTJE: (*geestdriftig*) Maar agent Boeijen kent jouw auto toch veel beter en kan hem daarom dus ook veel gemakkelijker terug vinden!

JACOBUS: Eerst moet nog blijken, of 'ie überhaupt teruggevonden wordt.

KLAARTJE: Boeijen vindt 'm wel, reken daar maar op! (*gaat naar de telefoon*) Ik zal hem direct bellen.

JACOBUS: (*houdt haar tegen*) Laat maar. Mijn auto is gestolen en niet die van jou. Bovendien komt je moeder er dan achter.

KLAARTJE: Waarom mag die het niet weten? Als iemands auto wordt gestolen treft hem toch geen blaam?

JACOBUS: Maar je moeder hoeft niet te weten waar mijn auto gestolen is. Dan denkt ze misschien gelijk dat ik in de Ohio Bar heel wat anders aan het doen was dan het nuttigen van een drankje.

KLAARTJE: Daar heb je ook weer gelijk in.

JACOBUS: Daarom vertellen wij haar dat hij bij het pompstation gestolen is, terwijl... (*stokt*)

KLAARTJE: (*snel*) Terwijl jij een pakje kauwgum aan het kopen was.

JACOBUS: (*legt vinger op zijn mond*) Maar dit blijft tussen ons!

KLAARTJE: Natuurlijk, pa! (*de winkelbel is hoorbaar. Klaartje terwijl ze midden af snelt*) Er is iemand in de winkel!

JACOBUS: (*gepikeerd voor zich*) Wat een toestand. Uitgerekend pal voor de Ohio Bar moeten ze zo nodig mijn auto stelen.

ELLIE: (*van rechts, gepikeerd*) Jullie zitten hier allemaal binnen en in de

winkel wachten de mensen op bediening.

JACOBUS: (*gepikeerd*) Waarom heb jij ze dan niet geholpen?

ELLIE: Ik had belangrijkere dingen te doen. Als ik niet snel voor Willemse een drankje samenstel, dan heeft hij een loeier van een obstipatie. Dan barst hij uit elkaar.

JACOBUS: (*dreigend*) Als je zo door gaat geeft onze huisarts je bij de politie aan wegens kwakzalverij.

ELLIE: (*lacht*) Die? Weet je wat hij tegen mevrouw van Dam heeft gezegd? Als mijn geneeskunde u te min is, dan gaat u maar naar dat kruidenvrouwtje toe. Zo zie je maar weer. Als hij het niet meer weet stuurt hij alle patiënten door naar mij! Zeg, wie is er eigenlijk met onze auto op pad?

JACOBUS: Niemand!

ELLIE: Waar is 'ie dan?

JACOBUS: Gestolen!

ELLIE: (*gepikeerd*) Gestolen? Wat heeft dat te betekenen?

JACOBUS: (*nerveus*) Gestolen betekent gestolen! Of dacht je soms dat de kaboutertjes 'm verstopt hadden!

ELLIE: Waarom is 'ie dan gestolen?

JACOBUS: Iemand zal hem wel dringend nodig gehad hebben.

ELLIE: Klets geen onzin. Is hij afgelopen nacht in de stad gestolen?

JACOBUS: Klaartje zei bij het pompstation!

ELLIE: (*opgewonden*) Wat? Klaartje heeft onze auto laten stelen?

JACOBUS: (*knikt hevig*) Ja... ze wilde een pakje kauwgum kopen.

ELLIE: (*opgewonden*) En geen mens die mij wat vertelt!

JACOBUS: (*ironisch*) Jij bent nooit thuis! Jij bent de godganse dag met je kruiden en je drankjes op pad!

ELLIE: (*trots*) Jawel! En dat is een zegen voor de mensheid!

JACOBUS: (*ironisch*) En een goudmijntje voor de doodgraver!

ELLIE: (*wimpelt gepikeerd af*) Hou jij je praatjes maar voor je. (*op andere toon*) Mocht de Bruin nog bellen, dan zeg je hem maar dat ik het smeerseltje voor zijn zere tenen nog moet samenstellen. Laat hem intussen maar in thee van kaasjeskruid baden.

JACOBUS: Helemaal?

ELLIE: (*gepikeerd en luid*) Nee! Alleen met zijn zere tenen! Hebben jullie al wat ondernomen, zodat wij onze auto weer terug krijgen?

JACOBUS: (*knikt*) Dat regelt Klaartje allemaal. (*Klaartje midden op*)

ELLIE: (*verwijtend*) Hoe heeft dat nu kunnen gebeuren met onze auto? (*Jacobus geeft achter Ellie's rug signalen voor Klaartje*)

KLAARTJE: (*begrijpt de signalen niet*) Dat moet je aan pa vragen. (*Jacobus geeft wanhopig signalen voor Klaartje. Klaartje begrijpt het nu*) Tja... dat kan ik je niet precies vertellen... Plotseling was 'ie weg.

ELLIE: (*verwijtend*) Je hebt zeker de sleutel in het contact laten zitten.
(*Jacobus geeft signalen*)

KLAARTJE: (*begrijpt het en knikt*) Natuurlijk! Met zo'n sleutel in het contact kun je in een handomdraai een auto stelen... (*draait haar hand om alsof ze een auto start*)

ELLIE: (*scheldend*) Je zit met je gedachten altijd overal, behalve waar je moet zijn!

KLAARTJE: (*moedeloos*) Kan ik er wat aan doen!

JACOBUS: (*knikt instemmend*) Dat klopt! Klaartje kan er helemaal niets aan doen!

ELLIE: (*scheldend*) Ja ja... houden jullie elkaar maar weer de hand boven het hoofd. Ik ben van jullie ook niet anders gewend. (*tegen Klaartje*) Mocht mevrouw de Haan nog bellen, omdat de pijn niet gezakt is, zeg haar dan dat ze haar buik omhoog moet duwen en dat ze gelijktijdig haar armen moet strekken! (*terwijl ze afgaat*) Als jullie me nodig hebben ben ik bij meneer Meijer! (*rechts af*)

JACOBUS: (*kijkt haar na*) Weg is ze. Ik kan me helemaal alleen gaan bezig houden met de klanten in de winkel.

KLAARTJE: Ach pa, laat haar toch met haar hobby.

JACOBUS: (*gepikeerd*) Bij de groentesnijmachine ligt een hoop werk op haar te wachten. Laat haar daar maar een hobby van maken!

KLAARTJE: Zeg pa, waarom heb je tegen ma gezegd dat ik de auto heb laten stelen!

JACOBUS: (*verlegen*) Dat wilde ik eigenlijk helemaal niet. Je moeder zal me wel verkeerd begrepen hebben. (*druk*) Maar als we bij deze versie blijven, dan heb ik een stuk minder gezeur aan mijn hoofd.

KLAARTJE: (*ironisch*) En ik een stuk meer!

JACOBUS: (*troostend*) Jij bent jong... Jij kunt dat veel gemakkelijker volhouden. Maar ik... Als ze erachter komt waar ik de afgelopen nacht ben geweest, dan breekt hier de hel los.

KLAARTJE: (*geestdriftig*) Dan mag ik dus aangifte doen bij onze nieuwe agent, Boeijen.

JACOBUS: Dat heb ik in de stad al gedaan!

KLAARTJE: Een dubbele aangifte kan nooit kwaad!

JACOBUS: (*terwijl hij links af gaat*) Doe maar, wat je goed dunkt. Ik bemoei me er niet mee.

KLAARTJE: (*gaat naar de telefoon, draait een nummer en spreekt*) Hallo met de politie? Agent Boeijen... is die er ook? Nee... Waar is hij dan? Hij heeft buitendienst. U weet niet waar hij naartoe is? (*blij*) Hij is op weg naar de groentewinkel van Knol! (*Boeijen klopt op de deur rechts. Klaartje merkt het niet, spreekt verder*) Heeft hij gezegd, voor wie hij komt bij de familie Knol? (*Boeijen klopt voor de tweede keer en iets*)

harder, komt dan binnen en luistert mee met het gesprek) U spreekt namelijk met Klaartje Knol... de dochter des huizes... Zeg, meneer de agent... mag ik een persoonlijke vraag stellen? Ja? Het gaat namelijk om uw collega, de heer Boeijen... Wat is dat voor man? Ik bedoel in zijn privé-leven... begrijpt u? Is hij getrouwd? Nee? Dan kunt u mij zeker ook wel vertellen of hij een vaste vriendin heeft... of meerdere... Nee, zegt u? Dan is hij dus nog helemaal frank en vrij! Weet u dat heel zeker? Ja! Hartelijk bedankt voor de informatie. *(legt de hoorn neer, danst, zonder Boeijen te zien, in het rond, zegt blij tot zich zelf)* Boeijen heeft nog niemand kunnen boeien...! *(ziet Boeijen, schrikt)* Bent u hier? Bent u hier? Meneer de agent Boeijen...!

BOEIJEN: *(knikt)* Zoals u ziet... in hoogsteigen persoon!

KLAARTJE: *(verlegen)* Al lang?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto